

СЕ НАЛИВА МАСЛО .

Жъчно това да повѣрвамъ, рече
дѣте-то. « Но колко хѣбави фиданки!
имашъ таме. « Послѣ става и се зате-
чи къмъ пригратки-тѣ (фытарїн) на гра-
дина-та, конъ то прилича хѣж като панеръ
изланы съ цвѣта, и извѣка, « О! какво
» сѫ добрѣ нашарани; червенички, жел-
тички, и вѣлички и синички.

» Онѣзи лисчета колко сѫ хѣбавич-
ки, и искусно раздѣленін, приличатъ си
» едно на друго сѫщо. Молїж-та кажи-
ми отъ какво платно сѫ направили? тѣ
» не сѫ отъ книгъ. Настина тези сѫ
» много хѣбави. Молїж-та кажи ми
» сичкитѣ тези цвѣтыъ ты ли си ги
» направи? О! ты си се трудила много
» бреме. Вѣкен отъ тѣхъ сѫ шити съ
» концы конъ-то требва да сѫ вѣли много-
го тѣнки. «

» Но ти какъ ги направи? настин-